

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.6.2011
KOM(2011) 345 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**ÅRSRAPPORT 2010_OM FÖRBINDELSERNA MELLAN EUROPEISKA
KOMMISSIONEN OCH DE NATIONELLA PARLAMENTEN__**

1. INLEDNING

Kommissionens förbindelser med de nationella parlamenten under 2010 präglades av flera betydande händelser i institutionellt och politiskt avseende.

2010 var det första hela året för genomförandet av Lissabonfördraget. I och med att fördraget trädde i kraft i slutet av 2009 stärktes de nationella parlamentens roll betydligt, särskilt tack vare den nya mekanismen för kontroll av tillämpningen av subsidiaritetsprincipen (nedan kallad *subsidiaritetskontrollmekanismen*), som är den främsta av de nya rättigheter som de nationella parlamenten får enligt artikel 12 i EU-fördraget.

Vidare tillträdde den nya kommissionen under 2010, närmare bestämt den 9 februari, dvs. nästan samtidigt som genomförandet av subsidiaritetskontrollmekanismen inleddes. När det nya kommissionärskollegiet för första gången utbytte synpunkter i denna fråga, lyfte ordförande José Manuel Barroso och vice ordförande Maroš Šefčovič fram de nationella parlamentens roll och poängterade att frågan skulle ligga högt på kommissionens politiska dagordning¹.

År 2010 kännetecknades dessutom av den ekonomiska krisen och de gemensamma ansträngningarna för att hantera den på bästa sätt. Denna fråga var en återkommande punkt på dagordningen för diskussionerna mellan de nationella parlamenten och kommissionen, såväl inom ramen för Cosac och de interparlamentariska mötena som vid de många besök som Maroš Šefčovič gjorde vid de nationella parlamenten. Ekonomisk styrning var en annan fråga som stod i fokus för yttrandena från de nationella parlamenten inom ramen för den politiska dialogen.

Denna sjätte årsrapport innehåller en granskning av hur kommissionen har genomfört de ovan nämnda nya bestämmelserna i Lissabonfördraget och en första lägesrapport över hur den nya subsidiaritetskontrollmekanismen fungerar (avsnitt 2)². I avsnitt 3 ges en översikt över hur den politiska dialogen, som lanserades av ordförande Barroso 2006, har utvecklats under 2010, både när det gäller de viktigaste ämnen som har kommenterats av de nationella parlamenten och de kontakter av olika slag som har tagits mellan nationella parlament och kommissionen. Rapporten avslutas med en redogörelse för hur kommissionen ser på utvecklingen av sina förbindelser med de nationella parlamenten under den närmaste framtiden (avsnitt 4).

2. GENOMFÖRANDET AV LISSABONSTRATEGIN: DEN NYA SUBSIDIARITETSKONTROLLMEKANISMEN

Subsidiaritetskontrollmekanismen fungerade friktionsfritt under 2010 tack vare grundliga ömsesidiga förberedelser under det föregående året och utmärkt samarbete och konstruktiva kontakter mellan kommissionen och de nationella parlamenten under årets lopp. Genom en

¹ PV (2010) 1920 slutlig.

² Rapport från kommissionen om subsidiaritet och proportionalitet (18:e rapporten om bättre lagstiftning, avseende 2010, som antas parallellt med denna rapport och innehåller en närmare granskning av vissa fall där nationella parlament uttryckte farhågor avseende subsidiaritetsprincipen. Den kompletterar således analysen av den nya mekanismen.

skrivelse av den 1 december 2009³ underrättade kommissionen de nationella parlamenten och andra institutioner om hur den avsåg att genomföra den nya mekanismen i praktiken. Därefter överlämnade kommissionen den 6 februari sitt första förslag som omfattas av mekanismen till de nationella parlamenten⁴. Det första motiverade yttrande som formellt tog upp frågan om eventuell bristande förenlighet med subsidiaritetsprincipen lades fram den 29 april⁵.

De nationella parlamentens deltagande och fokusområden

Under 2010 sände kommissionen ut 82 förslag till lagstiftningsakter som omfattas av mekanismen till de nationella parlamenten, och tog emot sammanlagt 211 yttranden som rörde dessa förslag. Ungefär tre fjärdedelar av dessa yttranden inkom inom åtta veckor efter det att kommissionen lämnat sin begäran om yttrande (*lettre de saisine*), vilket tydligt visar att de nationella parlamenten hade anpassat sin kapacitet till bestämmelserna i det nya fördraget och därför kunde reagera på kommissionens förslag snabbare än tidigare. Av dessa 211 yttranden var 34⁶ (ca 15 %) motiverade yttranden, i vilka slutsatsen drogs att ett förslag, eller någon del av ett förslag, stod i strid med subsidiaritetsprincipen⁷. Nästan alla dessa yttranden (30 av 34) togs emot under årets tre sista månader.

De flesta av de yttranden där kritiska synpunkter uttrycktes avseende subsidiaritetsprincipen rörde förslag till lagstiftning på politikområdena jordbruk (13)⁸, inrikes frågor (9) och den inre marknaden och tjänster (7). Det bör noteras att de yttranden som togs emot under de första tre månaderna under 2011 bekräftar att anpassningen på jordbruksområdet för närvarande är en av de viktigaste frågor där de nationella parlamenten uttrycker farhågor i fråga om subsidiariteten. Det kommissionsförslag som hittills har föranlett flest motiverade yttranden rörande subsidiaritet är direktivet om tredjelandsmedborgares inresa för säsongsarbetare⁹. Sammanlagt nio kamrar¹⁰ pekade på problem rörande förenligheten med subsidiaritetsprincipen. Bortsett från detta har de nationella parlamenten tenderat att vara mer splittrade och mindre samordnade i sin fokusering jämfört med vad som var fallet vid de kontroller av subsidiariteten som skedde inom ramen för Cosac, vilka har upphört efter det att Lissabonfördraget trädde i kraft.

De kamrar som under 2010 kommit med de flesta invändningarna rörande subsidiariteten var den polska senaten (4), Sveriges riksdag (3), Förenade kungarikets underhus (*House of Commons*)(3), Frankrikes senat (3) och Luxemburgs (*Chambre des Députés*)(3). I början av 2011 har även de två polska kamrarna (*Sejm* och *Senat*) och Luxemburgs parlament varit särskilt aktiva när det gäller att lägga fram motiverade yttranden rörande förenlighet med subsidiaritetsprincipen.

³ http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_sv.htm

⁴ Förslag om Europeiska unionens finansiella bidrag till Internationella fonden för Irland (2007–2010), KOM(2010) 12.

⁵ Yttrande från Polens senat om kommissionens förslag om ändring av förordningen om Frontex – http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/poland/2010_en.htm

⁶ Inklusive fyra yttranden som kom in efter det att tidsfristen på åtta veckor löpt ut, eller som hade antagits på ett sätt som var oförenligt med den berörda kammarens arbetsordning.

⁷ En fullständig förteckning ges i *Rapport från kommissionen om subsidiaritet och proportionalitet (18 rapporten om bättre lagstiftning, avseende 2010)*.

⁸ De flesta av dessa yttranden rörde förslag som syftade till anpassning av regelverket på jordbruksområdet till artiklarna 290 och 291 i Lissabonfördraget.

⁹ KOM(2010) 379.

¹⁰ De två nederländska kamrarna lade fram ett gemensamt yttrande, vilket innebär att sammanlagt åtta yttranden lämnades in av nio kamrar.

De nationella parlamentens yttranden: innehåll och form

När det gäller innehållet i de yttranden som lagts fram inom ramen för subsidiaritetskontrollmekanismen ger de 34 motiverade yttranden som inkommit under 2010 uttryck för, förutom synpunkter av mycket specifik karaktär, farhågor i vissa övergripande eller institutionella frågor. De rör dels brist på eller otillräckligt underlag i fråga om subsidiariteten i motiveringarna till de berörda lagförslagen¹¹, vilket vissa nationella parlament ser som en formell överträdelse av subsidiaritetsprincipen, dels det nya systemet med delegerade akter. I det senare fallet ifrågasätter de nationella parlamenten objektiviteten hos de kriterier som ligger till grund för valet av detta bemyndigande för kommissionen. De anser att användningen av delegerade akter i vissa fall innebär en överföring av sådana befogenheter till kommissionen som enligt dem bör behållas under medlemsstaternas kontroll¹². Dessa synpunkter har upprepats i flera av de motiverade yttranden som tagits emot under de första tre månaderna 2011.

Vissa nationella parlament föredrar att lägga fram yttranden inom ramen för mekanismen bara i de begränsade fall där de anser att det föreligger ett brott mot subsidiaritetsprincipen (t.ex. Förenade kungarikets *House of Commons* och *House of Lords*, Sveriges riksdag, Polens *Sejm* och *Senat*, Frankrikes *Sénat*), medan andra (t.ex. det portugisiska och det rumänska parlamentet samt Italiens *Senato* och *Camera dei Deputati*) också meddelar kommissionen sina positiva yttranden.

Subsidiaritetskontrollmekanismens räckvidd

Under första halvåret 2010 ägde flera skriftliga och muntliga meningsutbyten rum mellan kommissionen och de nationella parlamenten angående räckvidden för den nya mekanismen. I sina svar på specifika frågor som tagits upp av de nationella parlamenten kunde kommissionen klargöra att mekanismen endast omfattar utkast till lagstiftningsakter, dvs. förslag som omfattas av antingen det ordinarie lagstiftningsförfarandet eller ett särskilt lagstiftningsförfarande¹³, förutsatt att de inte faller inom ramen för unionens exklusiva befogenhet¹⁴. Denna tolkning delas av Europaparlamentet och rådet.

I sina svar till de nationella parlamenten har kommissionen dock gjort det synnerligen klart att den inom ramen för den politiska dialogen naturligtvis också beaktar yttranden om förslag som inte är utkast till lagstiftningsakter, samt även gör en politisk bedömning av dem och besvarar dem.

Samarbete mellan institutionerna

När det gäller de andra EU-institutionerna har nära kontakter och utbyte av synpunkter etablerats med rådet och Europaparlamentet, som båda har upprättat egna förfaranden för att genomföra subsidiaritetskontrollmekanismen och hantera yttranden som har inkommit från de

¹¹ Protokoll 2, artikel 5.

¹² Se även *Rapport från kommissionen om subsidiaritet och proportionalitet (18:e rapporten om bättre lagstiftning, avseende 2010)*.

¹³ I artikel 289 fastställs att lagstiftningsakter är de rättsakter som antas i enlighet med ett lagstiftningsförfarande, medan ett lagstiftningsförfarande kan vara ett ordinarie lagstiftningsförfarande eller ett särskilt lagstiftningsförfarande. Om varken ordinarie eller särskilt lagstiftningsförfarande uttryckligen nämns i den rättsliga grunden i fördraget är den berörda akten inte formellt sett någon lagstiftningsakt.

¹⁴ Artikel 3 i EUF-fördraget.

nationella parlamenten. Även om de tre institutionerna tillämpar den nya mekanismen relativt oberoende av varandra och upprätthåller separata förbindelser med de nationella parlamenten bör det understrykas att både kommissionen och Europaparlamentet i det reviderade ramavtalet mellan dessa institutioner från oktober 2010 åtar sig att samarbeta om genomförandet av protokoll 2 till Lissabonfördraget.

Överlappning mellan subsidiaritetskontrollmekanismen och den politiska dialogen

Med tanke på att alla de ovan nämnda fallen låg långt under gränserna för att tillämpa de förfaranden med s.k. gult eller orange kort som fastställs i protokoll 2 svarade kommissionen, inom ramen för den politiska dialogen, enskilt på vart och ett yttrande där frågan om subsidiaritet togs upp. Erfarenheterna av mekanismen under dess första genomförandeår visar att kraven i fördraget för när de nationella parlamenten kan utlösa förfarandena med gult eller orange kort är tämligen stränga, och bekräftar vad som redan har konstaterats under de senaste åren, nämligen att en relativt liten andel av de yttranden som läggs fram för kommissionen rör problem beträffande subsidiariteten, och att de nationella parlamenten fortsätter att framför allt vara intresserade av att föra en dialog med kommissionen om innehållet i kommissionens förslag och initiativ.

Detta visar klart på betydelsen av och mervärdet i att fortsätta den politiska dialogen, som så länge som de gränser som anges i protokoll 2 inte överskrids och den formella mekanismen för omprövning av förslag inte utlöses, utgör den viktigaste ramen för utbyte av synpunkter mellan kommissionen och de nationella parlamenten.

3. POLITISK DIALOG

3.1. Yttranden från de nationella parlamenten och kommissionens svar

Deltagande

I centrum för kommissionens förbindelser med de nationella parlamenten står fortfarande den politiska dialogen, och av den utgör subsidiaritetskontrollmekanismen bara en del. Detta skriftliga utbyte av yttranden och svar, som lanserades av kommissionens ordförande Barroso 2006, har stadigt ökat i omfattning under årens lopp. Det sammanlagda antalet yttranden som inkom från de nationella parlamenten 2010, inbegripet yttranden inom ramen för mekanismen, uppgick till 387. Ökningen är över 55 % i jämförelse med året innan. Denna klart uppåtgående tendens har fortsatt under 2011, med över 250 yttranden fram till slutet av maj 2011.

När det gäller omfattningen av de nationella parlamentens deltagande i dialogen under 2010¹⁵ jämfört med situationen före ikraftträdandet av Lissabonfördraget kan det konstateras att ungefär en tredjedel av kamrarna deltog mer aktivt i utbytet med kommissionen, bland annat två kamrar som överhuvudtaget inte hade deltagit under det föregående året (t.ex. de två polska kamrarna, Förenade kungarikets *House of Commons* och den finländska riksdagen). Det bör noteras att yttrandena mångfaldigades under 2010, särskilt från Italiens *Senato*, men också från *Camera dei Deputati* och Österrikes *Nationalrat*. De rumänska och spanska nationella parlamenten deltog för första gången i den politiska dialogen.

¹⁵ Se tabell i bilaga 1.

För en tredjedelen av kamrarna skedde ingen betydande förändring i deltagandet 2010, och den återstående tredjedelen deltog mindre aktivt än tidigare. Kommissionen fortsätter att uppmana de parlament som av olika orsaker hittills inte har valt att delta särskilt aktivt i det direkta utbytet med kommissionen, att engagera sig i denna politiska dialog, som innebär att parlamentens granskning av sina egna regeringar kompletteras med en ny dimension av kommunikation och debatt på europeisk nivå.

Räckvidd

De 387 yttranden som inkom under 2010 hänförde sig till över 170 olika kommissionsdokument, vilket bekräftar vad som har noterats under tidigare år, nämligen att de nationella parlamentens yttranden spänner över ett brett fält. Största delen av förslagen eller initiativen gav upphov till 1–3 yttranden, medan 25 stycken föranledde kommentarer från mer än fyra kamrar och bara 10 fick kommentarer från sex eller fler kamrar¹⁶.

Bland de initiativ som inom ramen för den politiska dialogen kommenterades mest under 2010 fanns de som också föranledde det största antalet motiverade yttranden inom ramen för subsidiaritetskontrollmekanismen, nämligen direktivet om tredjelandsmedborgares inresa för säsongarbete¹⁷ och direktivet om insättningsgarantisystem¹⁸. Andra initiativ som blev föremål för yttranden från de nationella parlamenten var t.ex. medborgarinitiativet¹⁹, grönboken om pensionssystem i EU²⁰ och Europa 2020²¹. Ekonomisk styrning var en annan fråga som togs upp i yttrandena från de nationella parlamenten under 2010 och under början av 2011²².

De politikområden där de flesta yttranden från de nationella parlamenten lades fram under 2010 inom ramen för den politiska dialogen var rättsliga och inrikes frågor, inre marknaden och tjänster samt jordbruk²³. Knappt 10 % av de 387 yttrandena hänförde sig till dokument rörande programplanering, institutionella frågor eller interinstitutionella förbindelser, och få nationella parlament lämnade synpunkter på kommissionens arbetsprogram.

Det bör noteras att de nationella parlamenten förefaller att ägna lagstiftningshandlingar större uppmärksamhet efter det att Lissabonfördraget har trätt i kraft. Andelen handlingar som inte har lagstiftningskaraktär (såsom meddelanden, grönböcker och vitböcker) har sjunkit till under en tredjedel jämfört med hälften under de föregående åren. Den tjeckiska senaten, Italiens *Camera dei Deputati*, Tysklands *Bundesrat* och *Bundestag*, Förenade kungarikets *House of Lords* samt den svenska riksdagen och det danska *Folketinget* lämnar dock fortfarande oftare synpunkter på andra handlingar än lagstiftningshandlingar. Kommissionen uppmanar uttryckligen de nationella parlamenten att även kommentera dokument som föregår lagstiftningsarbetet samt att delta aktivt i öppna samråd²⁴, eftersom den anser att detta är ett särskilt effektivt sätt för de nationella parlamenten att lämna ett konstruktivt och positivt bidrag till utformningen av framtida EU-initiativ och EU-lagstiftning. Kommissionen

¹⁶ Se tabell i bilaga 2.

¹⁷ KOM(2010) 379.

¹⁸ KOM(2010) 368.

¹⁹ KOM(2009) 622 och KOM(2010) 119.

²⁰ KOM(2010) 365.

²¹ KOM(2009) 647 och KOM(2010) 2020.

²² KOM(2010) 250, KOM(2010) 367 och KOM(2010) 522–527.

²³ Se tabell i bilaga 3.

²⁴ http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_sv.htm

bekräftar sitt åtagande att beakta de bidrag som inkommit från de nationella parlamenten i den första fasen av lagstiftningsprocessen.

Under 2010 fortsatte kommissionen att besvara, i enlighet med sina etablerade interna förfaranden²⁵, alla yttranden från de nationella parlamenten som innehöll väsentliga synpunkter eller frågor. Svaren undertecknas av vice ordförande Maroš Šefčovič inom ramen för hans ansvar för förbindelserna mellan institutionerna. Kommissionen gör sitt yttersta för att svara inom tre månader, vilket är den tidsfrist som den själv har fastställt.

Den politiska dialogen om viktiga ämnen:

Eftersom det fortfarande är synnerligen få kommissionsdokument som kommenteras av fler än fyra eller fem kamrare inom ramen för den politiska dialogen är följande översikt inriktad på utvalda viktigare initiativ och politikområden som särskilt uppmärksammades av de nationella parlamenten under 2010.

- Det europeiska medborgarinitiativet

De nationella parlamenten uttryckte överlag ett starkt stöd för det europeiska medborgarinitiativet i sina yttranden om såväl grönboken som förslaget till lagstiftning. Alla kamrarsom inom ramen för den politiska dialogen lämnade synpunkter i frågan om det minsta antal medlemsstater som undertecknarna av ett medborgarinitiativ måste företräda ansåg att tröskeln på en tredjedel var för hög. Flera av dem ville sänka den till en fjärdedel, vilket också var det alternativ som valdes i den slutgiltiga texten. Vidare ansåg den övervägande delen av de nationella parlament som lämnade synpunkter på detta initiativ att ett år var tillräckligt för insamlingen av underskrifter, och endast två kamrarsförespråkade en tidsfrist på 18 månader. I den slutliga förordningen fastställs tidsfristen till ett år. En klar majoritet av de nationella parlament som lade fram yttranden om grönboken ansåg också att det borde fastställas en sex månaders tidsfrist för kommissionens granskning av ett medborgarinitiativ, vilket även kommissionen föreslog i sitt förslag till lagstiftning (inbegripet två månader för kommissionen att besluta om huruvida initiativet är godtagbart). Tidsfristen för kommissionens granskning av ett medborgarinitiativ och för att lägga fram ett meddelande om planerade åtgärder har i den slutgiltiga förordningen förkortats med ytterligare en månad.

- Säsongsarbetare

Förslaget till direktiv om säsongsanställning har givit upphov till det största sammanlagda antalet yttranden från de nationella parlamenten. Nio kamrarshävdade att det stred mot subsidiaritetsprincipen, eftersom de ansåg att frågan redan regleras tillräckligt på nationell nivå, att EU inte i tillräcklig utsträckning kan anpassa bestämmelserna till nationella särdrag och att det finns en risk att förslaget inte leder till ett mål i fråga om hantering av migrationsströmmar uppnås, eftersom medlemsstaterna fortfarande avgör hur många tredjelandsmedborgare som släpps in²⁶. Samtidigt inkom nio kamrarsmed yttranden inom ramen för den politiska dialogen²⁷, med olika slag av kommentarer och frågor rörande

²⁵ Se årsrapporten om förbindelserna mellan kommissionen och de nationella parlamenten 2009 (KOM(2010) 291).

²⁶ Se även *Rapport från kommissionen om subsidiaritet och proportionalitet (18:e rapporten om bättre lagstiftning, avseende 2010)*.

²⁷ De två spanska kamrarna lade fram ett gemensamt yttrande, vilket innebär att sammanlagt åtta yttranden lämnades in av nio kamrars.

förslagets innehåll. Dessa rörde främst kraven för uppehållstillstånd. En kammare ville införa ytterligare rättsliga bestämmelser, bland annat en enhetlig beskrivning av uppehållstillståndet och regeln att ett tillstånd skulle gälla endast för en medlemsstat. En annan kammare ville att uppehållstillståndets giltighet skulle hållas isär från arbetskontraktet. Vissa kamrar ifrågasatte behovet av att utfärda tillstånd för flera säsonger. Två kamrar förespråkade en förlängning av tillståndets giltighetstid från sex månader till högst nio månader, och en kammare ansåg att tredjelandsmedborgare skulle ha rätt att arbeta i andra medlemsstater på grundval av ett tillstånd för säsongarbete som har utfärdats av en annan medlemsstat. Ett nationellt parlament pekade på eventuella oförenligheter när det gäller landets nationella arbetslagstiftning, arbetsförmedlingar och sociala trygghetssystem. I rådet och Europaparlamentet har än så länge bara preliminära diskussioner ägt rum, i arbetsgrupper respektive kommittéer. I diskussionerna har man tagit upp flera av de frågor som väckts i yttrandena från de nationella parlamenten, t.ex. definitioner, tillståndets giltighetstid eller vilka handlingar som ger rätt till vistelse. På det hela taget bör det poängteras att vissa av de yttranden som inkom från de nationella parlamenten rörande detta förslag har tjänat som en effektiv ”tidig varning” för kommissionen angående problematiska frågor som sannolikt kommer att tas upp under lagstiftningsprocessen.

- Grönbok om pensioner

Alla sex kamrar som lämnade synpunkter på grönboken om pensioner påpekade att de hade exklusiv behörighet för att fastställa de grundläggande principerna för det sociala trygghetssystemet, vilket inbegriper pensionssystem. Vissa av dem nämnde också att det inte bara är målen för finanspolitiken och den ekonomiska politiken som måste beaktas vid utformningen av pensionssystem. Med ett undantag förkastade alla kamrar varje försök av kommissionen att fastställa normer för en tillräcklig pension i EU. Fyra kamrar uppgav att deras pensionssystem inte behöver anpassas ytterligare på detta stadium. En kammare medgav uttryckligen att EU skulle kunna spela en roll när det gäller pensionssystemens bärkraftighet och uppmanade kommissionen att överväga ett särskilt system för rapportering av kostnader för pensionsreformer, som inte skulle ingå i den övergripande beräkningen av de offentliga budgetarnas underskott inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten. Tanken på en automatisk justeringsmekanism som skulle vara knuten till pensionsåldern ledde till ställningstaganden både för och emot, och ett parlament ville särskilt betona vikten av att förbättra EU-reglerna om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Alla utom en kammare var eniga om att bestämmelser skulle kunna införas på EU-nivå för att garantera möjligheten att överföra pensionsrättigheter och att harmonisera reglerna för företag som är verksamma på pensionsmarknaden. Som en uppföljning av det offentliga samrådet har kommissionen planerat att lägga fram en vitbok om pensioner under det tredje kvartalet i år och att göra en översyn av direktivet om tjänstepensionsinstitut under 2012. I detta sammanhang kommer kommissionen att beakta de synpunkter som har inkommit från de nationella parlamenten.

- Delegerade akter

Det bör noteras att en kammare i sina yttranden om de förslag som rör delegerade akter systematiskt ifrågasätter det faktum att befogenheterna delegeras till kommissionen på obestämd tid. Enligt kammaren är detta inte förenligt med artikel 290 i EUF-fördraget. Andra nationella parlament delar denna uppfattning i fråga om särskilda lagstiftningsärenden. I sina svar har kommissionen understrukit att målen om effektivitet och snabbhet, som utgör den främsta orsaken till att man använder delegerade akter, bör prioriteras och att en alltför ofta förekommande granskning skulle motverka hela syftet med delegeringen. Det måste också påpekas att samförståndet mellan kommissionen, rådet och Europaparlamentet rörande

delegerade akter uttryckligen nämner möjligheten att delegera befogenheter till kommissionen för en obestämd tidsperiod, som kommissionen systematiskt föreslår varje gång den lägger fram ett utkast till lagstiftning som innehåller delegerade akter. Under lagstiftningsprocessen väljer dock lagstiftarna ibland att begränsa varaktigheten av delegeringen till fem år, med en automatisk förlängning på likaså fem år, under förutsättning att kommissionen lägger fram en rapport.

3.2. Kontakter och besök

Liksom under tidigare år har utbytet av skriftliga yttranden och svar mellan de nationella parlamenten och kommissionen kompletterats av ett stort antal personliga kontakter och möten, på både politisk nivå och tjänstemannanivå. Alltsedan den nya kommissionens mandattid inleddes i början av 2009 har ordförande Barroso och vice ordförande Šefčovič uppmanat kommissionsledamöterna att öka sina kontakter med företrädare för nationella parlament i samband med sina besök till medlemsstaterna²⁸. Ett internt system har upprättats för att alla ska hållas underrättade om de många möten som äger rum mellan kommissionsledamöter och nationella parlament.

Det bör framhållas att alla kommissionsledamöter efter tillträdet har besökt minst ett nationellt parlament, och att de flesta regelbundet närvarar vid sammanträden i de olika kamrarna. När Maroš Šefčovič blev vice ordförande med ansvar för interinstitutionella förbindelser, meddelade han sin avsikt att träffa alla nationella parlament åtminstone en gång under sin mandattid. I slutet av maj 2011 hade han redan besökt ungefär hälften av dem.

Kommissionen företräddes på politisk nivå vid alla större interparlamentariska möten under 2010, bland annat Cosac-mötena, konferensen för talmän och de gemensamma parlamentariska mötena. När det gäller Cofacc²⁹ inbjuds regelbundet EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionens vice ordförande att delta i dessa möten. Kommissionen har också fortsatt sin praxis att på begäran höras av nationella parlamentsutskott, och att regelbundet träffa de nationella parlamentens ständiga representanter i Bryssel för att diskutera kommande initiativ eller ärenden som är under behandling. Maroš Šefčovič träffade detta nätverk av representanter för de nationella parlamenten två gånger under 2010.

Kontakterna mellan kommissionen och Ipex³⁰ är nära och konstruktiva, och i oktober accepterade kommissionen därför en formell inbjudan att bli permanent observatör i Ipex styrelse och deltar sedan dess regelbundet i detta organs möten.

4. FRAMTIDSUTSIKTER

De nationella parlamenten spelar en allt större roll i de europeiska interinstitutionella förbindelserna. Under 2010 framkom det klart att de är väl förberedda och redo att påta sig sitt nya ansvar. Kommissionen hälsar denna utveckling med tillfredsställelse. Det innebär en förstärkning av EU:s demokratiska dimension, och stöder dessutom en bättre tillämpning av EU-lagstiftningen och gör den mer verkningsfull. Kommissionen har helt och fullt åtagit sig

²⁸ PV (2010) 1920 slutlig.

²⁹ Konferensen mellan ordförandena i utrikesutskotten.

³⁰ *Interparliamentary EU Information Exchange*, forum för utbyte av EU-information mellan de nationella parlamenten.

att fördjupa den politiska dialogen med de nationella parlamenten, med vederbörlig hänsyn till balansen mellan institutionerna på EU-nivå.

Ordförande Barroso och vice ordförande Šefčovič lade redan under 2010 fram ett antal konkreta förslag om ämnen som skulle kunna bli föremål för regelbundna och ingående diskussioner mellan kommissionen och de nationella parlamenten och om en mer systematisk och strukturerad uppföljning. De lyfte särskilt fram frågan om ekonomisk styrning, bland annat den europeiska planeringsterminen och Europa 2020, men också kommissionens arbetsprogram.

När det gäller ekonomisk styrning välkomnar kommissionen det faktum att det ungerska Cosac-ordförandeskapet har samtyckt till att fokusera på denna fråga under diskussioner och överläggningar under första halvåret 2011. Kommissionen gläder sig också åt den femtonde halvårsrapporten som diskuterades vid Cosac-plenarsammanträdet i Budapest i maj. Kommissionen förväntar sig att resultaten av dessa diskussioner kommer att bana väg för ett ytterligare förbättrat samarbete mellan kommissionen och de nationella parlamenten, och i synnerhet en stärkt roll för de nationella parlamenten inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Kommissionen anser också att det är uppmuntrande att de nationella parlamenten inom ramen för den politiska dialogen har visat intresse för frågan om ekonomisk styrning och för Europa 2010, och är övertygad om att deras roll är avgörande för att detta system ska fungera. De nationella parlamenten kan bidra till att se till att de nationella åtgärderna är proportionerliga och samstämmiga med EU:s åtaganden och att de bidrar till att målen kan uppnås. De kan uppmuntra sina egna regeringar att utarbeta nationella reformprogram som är så ambitiösa som möjligt, och de kan senare använda dessa program för att mäta framstegen mot att uppnå dessa mål, och på så sätt använda dem som ett verkligt verktyg för demokratiskt deltagande.

När det gäller kommissionens arbetsprogram bekräftar kommissionen sitt åtagande att beakta de nationella parlamentens prioriteringar i sin strategiska planering. Den är övertygad om att de nationella parlamenten bör höras också på det inledande stadiet av förberedelserna och inte bara på det avslutande stadiet. Synpunkter som läggs fram enskilt eller kollektivt via Cosac bör lämnas in i tid för att kunna beaktas i förberedelserna för kommissionens arbetsprogram, parallellt med kommissionens dialog med de övriga EU-institutionerna. De nationella parlamenten skulle således kunna bidra till att skapa ett verkligt samförstånd om vad EU bör rikta in sin politik och sina resurser på under de kommande åren.

Kommissionen fortsätter också att räkna med de nationella parlamentens stöd när det gäller införlivandet av EU-direktiv i nationell lagstiftning och har i detta sammanhang börjat uppmärksamma dem på betydelsen av ett korrekt införlivande av EU-lagstiftningen. Målet är att de rättigheter och skyldigheter som fastställs i ett direktiv ska kunna genomföras på ett enhetligt sätt i hela EU.

Diskussionerna och kontakterna mellan kommissionen och de nationella parlamenten om genomförandet av Lissabonfördraget när det gäller bestämmelserna om Europol och Eurojust³¹ kommer med säkerhet att öka under 2011 och åren därefter. Kommissionens meddelande om den demokratiska kontrollen av Europol från december 2010³², som de

³¹ Artiklarna 88 och 85 i EUF-fördraget.

³² KOM(2010) 776.

nationella parlamenten började kommentera i början av 2011, och som också blev föremål för diskussioner under konferensen för talmän i april 2011, banar vägen för en förordning som planeras antas 2013. I detta meddelande bekräftas också att kommissionen fram till dess ämnar att förbättra informationen till de nationella parlamenten när det gäller utvärderingen av Europol. När det gäller Eurojust inväntar kommissionen före slutet av 2011 resultaten från en utredning om en förstärkning av Eurojust, där man också tar upp olika alternativ för hur Europaparlamentet och de nationella parlamenten ska kunna delta i utvärderingen av Eurojusts verksamhet. Efter en ingående analys av resultaten kommer kommissionen att överväga förslag till lagstiftning och regelbundet informera de nationella parlamenten och involvera dem i den första fasen av lagstiftningsprocessen.

Bilaga 1

Sammanlagt antal yttranden per land/kammare

Nationellt parlament	Kammare	Yttranden sammanlagt (politisk dialog)	Motiverade yttranden ³³ (subsidiari- tets- kontroll- mekanism- en)
Portugal	Assembleia da Republica	106	0
Italien	Senato della Repubblica	71	1
Tjeckien	Senát	29	1
Italien	Camera dei Deputati	25	0
Tyskland	Bundesrat	23	1
Sverige	Riksdagen	20	3
Österrike	Bundesrat	13	2
Österrike	Nationalrat	12	1
Förenade kungariket	House of Lords	12	2
Danmark	Folketinget	11	2
Rumänien	Senatul	9	0
Luxemburg	Chambre des Députés	7	3
Tyskland	Bundestag	6	1
Polen	Senat	5	4
Grekland	Deputeradekammaren (Vouli ton Ellnion)	4	0

³³

Inklusive fyra yttranden som antingen kom in efter att tidsfristen på åtta veckor löpt ut eller antogs på ett sätt som var oförenligt med den berörda kammarens arbetsordning.

Nationellt parlament	Kammare	Yttranden sammanlagt (politisk dialog)	Motiverade yttranden³³ (subsidiaritets- kontroll- mekanismen)
Litauen	Seimas	4	2
Spanien	Congreso de los Diputados och Senado (båda kamrarna)	4	0
Irland	Oireachtas (båda kamrarna)	3	0
Tjeckien	Poslanecká sněmovna	3	1
Frankrike	Sénat	3	3
Förenade kungariket	House of Commons	3	3
Nederländerna	Eerste Kamer Staten Generaal	3	0
Polen	Sejm	2	2
Nederländerna	Båda kamrarna	2	2
Rumänien	Båda kamrarna	2	0
Nederländerna	Tweede Kamer der Staten-Generaal	1	0
Cypern	Representanthuset	1	0
Lettland	Saeima	1	0
Belgien	Kamer van volksvertegenwoordigers/Chambre des Répresentants	1	0
Finland	Riksdagen	1	0
Belgien	Senaat/Sénat	0	0
Bulgarien	Narodno Sabranie	0	0
Estland	Riigikogu	0	0

Nationellt parlament	Kammare	Yttranden sammanlagt (politisk dialog)	Motiverad e yttranden 33 (subsidiari tets- kontroll- mekanism en)
Frankrike	Assemblée Nationale	0	0
Ungern	Országgyűlés	0	0
Malta	Kamra tad-Deputati	0	0
Slovakien	Národná rada	0	0
Slovenia	Državni svet	0	0
Slovenia	Državni zbor	0	0
Rumänien	Camera Deputaților	0	0
	Totalt	387	34

Bilaga 2

Förslag och initiativ från kommissionen som föranlett flest yttranden inom ramen för den politiska dialogen (2010)

Kommissionens dokument	Titel	Antal yttranden
KOM(2010) 379	Förslag till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning	16
KOM(2009) 622 KOM(2010) 119	Medborgarinitiativet (grönbok och förslag till förordning)	13
KOM(2010) 368	Förslag till direktiv om insättningsgarantisystem	11
KOM(2010) 537	Förslag till förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)	8
KOM(2010) 61	Förslag till förordning om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex)	7
KOM(2010) 539	Förslag till förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare	7
KOM(2010) 486	Förslag till förordning rörande utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen	7
KOM(2009) 647 KOM(2010) 2020	Europa 2020 (samrådsdokument och meddelande)	7
KOM(2010) 365	Grönbok med sikte på tillräckliga, långsiktigt bärkraftiga och trygga pensionssystem i EU	6
KOM(2010) 289	Förslag till förordning om kreditvärderingsinstitut	6

Bilaga 3

Antal emottagna yttranden per politikområde 2010

Politikområde	Totalt
Rättsliga och inrikes frågor	88
Politik på det institutionella och rättsliga området samt områdesövergripande politik ³⁴	53
Inre marknaden och tjänster	45
Jordbruk och landsbygdsutveckling	30
Ekonomiska och finansiella frågor	18
Näringsliv	16
Informationssamhället och medier	16
Miljö	14
Hälso- och konsumentfrågor	13
Rörlighet och transport	13
Havsfrågor och fiske	11
Sysselsättning, socialpolitik och lika möjligheter	10
Eurostat	10
Utbildning och kultur	9
Energi	7
Bistånd	7
Yttre förbindelser	5
Budget	4
Handel	3
Konkurrens	3
Regionalpolitik	3
Skatter och tullar	3
Klimatpolitik	3
Forskning och innovation	2
Utvidgning	1
Totalt	387

³⁴ Inbegripet medborgarinitiativet och Europa 2020.

